

[Jesper Simonsen.]

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Verden er fuld af Konfliktstof, bl. a. hidrørende fra, at der endnu er Folk og Politikere omkring i de forskellige Lande, der hylder en Anskuelse som den, det ærede Medlem hylder, der har en Mentalitet af ganske samme Art; det rummer en Fare. Men hvad har det ærede Medlem at anvise som Middel mod disse Farer andet end at søge at faa Staterne i Samarbejde og faa Modsætningsforholdet og Mistænkeligheden udryddet, og andet Instrument til at gøre dette end Folkeforbundet har vi ikke i Øjeblikket.

Det er derfor en nyttigere Gerning at støtte det Middel, vi har, end paa enhver Maade at mistænkeliggøre og latterliggøre det, søge at undergrave det. At stille sig ganske goldt kritisk overfor det og blot raabe paa Foranstaltninger, der skærper Modsætningsforholdene, er ganske unyttigt og skadeligt. Naar man tager i Betragtning den Udvikling, som er sket, tør jeg sige, det er rent Fantasteri at tænke paa, at Danmark skulde indlade sig paa at spille nogen som helst militær Rolle.

Jeg skal saa til Slut gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der igen med Styrke, jeg kan næsten sige med Patos, som noget af det vigtigste i det ærede Medlems sidste Indlæg vilde knytte Regeringspartierne til Forslaget som medansvarlige for det i alle Enkeltheder. Jeg forstaar godt, at det er overmaade vigtigt for det ærede Medlem at gøre dette Forsøg, thi det er ingen Nytte til at skjule, at et af Hovedformaalene som Partiet Venstre forfølger her, er at bringe Venstre ud af en vanskelig politisk Situation. Det var ønskeligt for Venstre en Gang at faa det maget saaledes, at de fik Forsvarssagen løst, om jeg saa maa sige, til demokratisk Side og ikke som hidtil i Samarbejde med de Konservative.

Det føler Venstre udmærket, naar Valgene nærmer sig, at det er nødvendigt for dem, fordi den danske Befolkning ønsker vort væbnede Beredskab bragt i Overensstemmelse med mellemfolkelig Udvikling og bragt ned til det, Danmark evner. Derfor har, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft rigtigt paapegede, dette Venstres Forslag et politisk Formaal, og ikke blot et sagligt, og for at dette Formaal skal naas, er det overmaade nødvendigt at faa Regeringspartierne hæftet til det som en Slags Medforslagsstillere og som medansvarlige for det.

Men det skal ikke lykkes at naa dette

Maal, dertil ligger denne Sag alt for klar i Dagen, og alle de Fortolkningshistorier, vi nu skal høre i Fremtiden om, at Personer, som hører til Regeringspartierne, paa den ene eller den anden Maade skulde have haft Indflydelse paa disse Forslags Tilblivelse, vil være ganske unyttige, dem kan det ærede Medlem og Venstre lige saa godt spare sig, denne Sag ligger ganske klart i Dagen i hele sit Forløb. Det er Venstre, som vil ud af en vanskelig politisk Situation, og derfor er det kommet med dette Tilbud som en Slags Indrømmelse til de Besparelsesforanstaltninger, der er nødvendige, og idet Regeringspartierne tager det som en Besparelsesforanstaltning, vil man da forsøge at faa denne politiske Mønt slaaet paa det.

Det er ikke ærligt Spil, siger det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Jo, fra Regeringspartiernes Side er der intet uærligt Spil i dette, thi vi har erklæret før Forslagens Vedtagelse, at det skulde betragtes under Synsvinklen Spareforanstaltninger, i øvrigt som Forslag af ganske samme Art og Betydning som det fra 1922, ikke noget som helst andet, og derfor Forslag, som vi i dets Principper helt igennem vender os imod og søger afløst snarest muligt med et Forslag overensstemmende med det, Regeringen tidligere har fremsat.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny tilsige vor Medvirken til Lovforslagenes Gennemførelse.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det er ikke ret mange Bemærkninger, der er henvendt til mig, siden jeg sidst havde Ordet. Det er gaaet i Aften, som det plejer at gaa, hver Gang vi har en Diskussion om en større Sag, at det ender med et Haandgemæng mellem Venstre og de Konservative, det er den Maade, hvorpaa de træffer Forberedelser til det forestaaende Valg, og hvis de skulde have det Uheld at sejre ved næste Valg, kunde jeg tænke mig, at de vilde have deres Hyre med at indkassere Sejren.

Der faldt en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, som tvinger mig til at fremsætte et Par ganske korte Udtalelser. Det ærede Medlem udtalte, at det var ikke rigtigt, hvad jeg sagde, at vi ikke havde anden Andel i disse Forslags Udarbejdelse end den økonomiske Side, Budgettet og de dertil knyttede Paragraffer, for selv om det ikke var mig, var det en anden Minister, og saa maatte Forholdet blive det samme. Jeg tænker, det ærede Medlem sigter til, at Udenrigsministeren overfor en enkelt Paragraf erklærede, at